

Eno uro.

Boj, miruj
eno uro vsaj!

Rad bi slišal slavčev glas,
ki se v meji prebudi,
ko zaspita vrt in vas
in se rosa poezije
kakor sen razlije
tihi noči čez oči.

Rad bi videl vigred mlado.
List šumi ob beli roži,
bel metulj nad njima kroži.
Roža nedotaknjena,
v solnčni žar zamaknjena!

Rad bi slišal tajni spev
večne himne z visočin.
V duši nosim njen odmev;
kot iz katedrale
pesem polna hvale
vstane včasih iz globin.

Rad bi videl v rosni zori
tisto divno prebujenje —
domotožno hrepenenje
blaženih duhov,
ki se vračajo domov.

Bog je blizu,
vendar tuj.
Boj, miruj
eno uro vsaj!

Silvin Sardenko.